

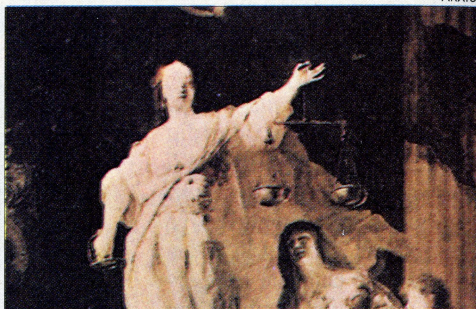
Amb els ulls embenats

per Pere Calders

ARXIU

La Justícia, que és una qüestió molt important, molt delicada, procura tothora de donar bona imatge de respecte als drets humans. D'aquí ha nascut l'afirmació (si no és d'origen nord-americà, que no ho sé, cal reconèixer que són ells els qui l'han divulgada): "Tothom és innocent fins que no es demostrï la seva culpabilitat".

Fa molt d'efecte, demostra unes atencions al delinqüent que ens aporten tranquil·litat si, alguna vegada, imaginant futur, ens veiem a nosaltres mateixos en mans de la policia. Però hi ha promeses que fan de mal complir, i com que la Justícia fila i primfila com una balanguera carregada de manies, molt sovint desconcerta. Ara mateix acaben de celebrar a Barcelona un judici en el qual demanen 133 anys de presó per a l'acusat. Se m'acut que si l'acusat fos jo, demanaria que m'ho comunicessin per escrit, amb la signatura del jutge, dels membres del tribunal, de totes les autoritats competents i, fins i tot, del cap de l'estat. És evident que si jo m'escapava de la presó abans de complir condemna em tornarien a agafar i encara me la carregaria més. Doncs trobaria del tot equitatiu que em garantissin una justa correspondència: si per causes de força major em quedaven a deure dies, mesos o anys entre reixes, que em reservessin la potestat de regalar-los a qui em semblés. O que s'establís una indemnització a la família.

La justícia és cega. De vegades massa.

Hi ha hagut casos de condemnes de dues o tres cadenes perpètuas, i de dues o tres penes de mort. És poc seriós, ganes de presumir emparant-se en la dita que prometre no fa pobre.

A vegades la Justícia estableix unes distincions subtils entre assassinat i homicidi. Veritables treballs d'orfebreria legal. Però el mort sol tenir la mateixa expressió (o molt semblant), i es veu amb cara que ja li diran misses.

Recentment ha commogut el país l'afer dels recursos reservats. Jo, a hores d'ara, encara no entenc tant d'escàndol ni tantes consciències ferides. Si els recursos són reservats (tal com el nom indica), què volen els ofesos? A mi, em semblaria un atac a paraules donades que les coses haguessin anat al revés.